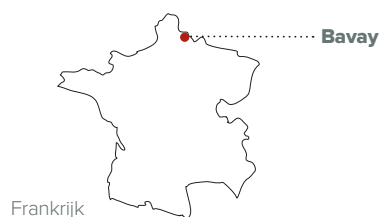

Franse keuringsliefhebbers met EK-ambities

BEDRIJFSPROFIEL

eigenaren	Hugues, Frédéric en Benjamin Lepoint
plaats	Bavay
aantal melk- en kalfkoeien	70
grondgebruik	40 ha gras, 20 ha mais, 90 ha akkerbouw
jaarproductie	11.000 4,20 3,30
aantal et-sessies	15

Van elke beroemde Noord-Amerikaanse koefamilie loopt er wel een nazaat op het Franse bedrijf Du Louvion. De eigenaars, familie Lepoint, investeerden jarenlang in genetica met als doel om in de top mee te kunnen op keuringen. Met de nationale kampioene van 2017, Du Louvion Harlinda, hopen ze serieus partij te kunnen geven op het EK 2019 in Libramont.

TEKST JAAP VAN DER KNAAP

*Succesvolle keuringsvedettes
Du Louvion Hawai (links) en Du Louvion
Inaika (rechts) in het werkpak in het land*

‘Harlinda. Harlinda!’ In de strostal heft een van de languit liggende koeien het hoofd. ‘Harlinda!’ Iets harder nu roept Frédéric Lepoint haar naam. Gemotiveerd door een aantal maal knippen met de vingers van Frédéric staat ze langzaam op. Du Louvion Harlinda, zoals de koe eigenlijk volledig heet, staat droog, maar oogt nog erg melktypisch. De Gold Chipdochter is Frankrijks nationaal kampioene van 2017 en duidelijk de oogappel van Frédéric Lepoint. Frédéric is niet haar officiële eigenaar, maar hij bemoeit zich zoveel met het reilen en zeilen rondom de fokkerij van het bedrijf van zijn broer Hugues Lepoint in het Noord-Franse Bavay, dat hij alles van de koe weet. ‘Ze staat nu droog en moet half augustus afkalven’, zo verhaalt hij over de met 93 punten ingeschreven stalfavoriet. ‘Als dat allemaal goed gaat, dan hopen we dat ze begin volgend jaar naar de Zwit-

serse keuring in Lausanne kan, daarna naar de Sima in Parijs en uiteindelijk naar het EK in Libramont. Dat is de planning in elk geval.’

▲
*Frédéric en Benjamin
Lepoint, samen met de
droogstaande Harlinda*

Fokkerij zakelijk bekijken

Fraaie koeien en keuringsdeelname, beide lopen als een rode draad door de bedrijfsvoering van het melkveebedrijf dat op slechts enkele kilometers van de Belgische grens ligt. De frequente keuringsdeelname gaat via regionaal naar nationaal en zelfs internationaal.

Voor 2017 was voor maatschap Lepoint – ook de ouders van Hugues en Frédéric zijn nog nauw betrokken bij het bedrijf – erg succesvol. Op de nationale keuring eisten ze vier titels op. Harlinda pakte de nationale titel en Du Louvion Igold (eveneens een Gold Chipdochter) greep de reservetitel bij de jonge koeien. Du Louvion Jarore (v. Boldwin) werd reservekampioene bij de vaarzen. Gen-I-Beq Inaika (v. Detox) won de titel bij roodbont.

Nagenoeg alle kampioenen kunnen dankzij de fokkerij-interesse van Frédéric trots zijn op hun afkomst. Frédéric Lepoint is in zijn dagelijks werk stieraankoper bij ki-organisatie Genes Diffusion en komt voor zijn werk regelmatig dieren tegen uit bekende koefamilies. ‘Op jonge leeftijd startte ik met het kopen van embryo’s om onze veestapel thuis te verbeteren. Ik kreeg goedkeuring van mijn vader om elke jaar vier embryo’s te kopen. Maar dat moesten van hem dan wel dieren met een topafstamming zijn, zodat we hier in Frankrijk wel weer handel met de nazaten konden doen. Veeverbetering mocht in zijn ogen geen geld kosten.’

Nadat Frédéric in dienst was gekomen bij Genes Diffusion, bleef het al snel niet meer bij vier embryo’s per jaar. Van diverse koeien uit bekende koefamilies die hij contracteerde voor zijn werk, kocht hij ook regelmatig zelf een aantal embryo’s. Thuis, in het land, wijst hij elke koe aan en somt de stambomen op, die stevast binnen een paar generaties uitkomen bij een bekende koe. Apple, Roxy, Seisme, Alicia, Missy, Barbie: alle bekende Noord-Amerikaanse fami-

▲
De koeien gaan een paar uur per dag naar buiten, maar worden binnen volop bijgevoerd

lienamen komen voorbij. Maar ook uit Europese koefamilies werden embryo's gekocht. Zo stamt de eerder genoemde Harlinda via Pagewire en Boss Iron uit de Mtotoemoeder van de Italiaanse stier New Farm Britt Prince. Ook lopen er nazaten van Europees kampioene O'Kalibra in de stal.

Nummer twee van Frankrijk in exterieur

De stamboom maakte Harlinda interessant om te spoelen en een et-sessie met Doorman leverde negen embryo's op. Maar Harlinda's succes op keuringen – ze werd in 2017 tweede in haar rubriek in het Zwitserse Lausanne – zorgde ook voor kopersinteresse. 'Ik wilde haar eigenlijk niet verkopen, ik wist dat we een heel speciale koe in de stal hadden. Maar we kregen een aantrekkelijk aanbod, waarbij Harlinda gewoon hier mocht blijven. We konden het aanbod eigenlijk niet weigeren.' De verkoop aan de families Leroy en Verhille toont dat Frédéric fokkerij ook zakelijk blijft bekijken, maar over geldbedragen doet hij geen uitspraken. 'Schrijf maar op dat we tachtig procent van de aandelen van Harlinda verkocht hebben', zo ontwijkt hij de vraag.

Voor Franse begrippen is het aandeel roodbontkoeien groot. Bij roodbont was Lepoint op het EK in 2016 in Colmar al succesvol met de juniorentitel voor Du Louvion Hawai. De Ladd P-dochter werkt nu aan haar derde lactatie en is ingeschreven met 92 punten. 'We proberen de koefamilies verder te ontwikkelen door te fokken op open ribben, een brede borst en hoge achteruiers', zo omschrijft Frédéric Lepoint het fokdoel. Dat dat lukt, blijkt wel uit de 88,2 punten waarmee de 74 koeien het afgelopen jaar gemiddeld

waren ingeschreven in het stamboek, goed voor een tweede plaats van alle bedrijven in heel Frankrijk. Tachtig procent van de gebruikte stieren is genoomstier. Frédéric zoekt die uit op basis van hoge exterieurcijfers en familieachtergrond. Lepoint heeft het voordeel dat hij vanuit zijn werk weet welke stieren populair zijn. 'Genoomstieren kunnen snel vooruitgang geven, maar we blijven soms een bewezen topstier als Gold Chip en Doorman inzetten. We hebben daar zelf goede ervaringen mee en jonge stieren lukt het amper om deze bewezen cijfers te overtreffen.' Bij de stierkeuze wordt daarnaast nog gelet op dochtervruchtbaarheid en uiergezondheid. 'Niets is zo stressvol als wanneer je een goede koe niet meer drachtig krijgt. Als een genoomstier niet goed scoort voor dochtervruchtbaarheid, dan zetten we hem niet in.' Een vergelijkbare visie geldt voor uiergezondheid. 'Bij keuringsdeelname komt er veel druk op de uiers. Dan moeten koeien gezonde uiers hebben. Dat merkten we bijvoorbeeld bij Damiondochters. Het zijn sterke keuringskoeien, maar na een keuringsdeelname hadden ze te vaak uierproblemen.' Het woord productie is bij de stierkeus nog niet gevallen. Frédéric geeft aan dat de productievererving wel positief moet zijn, maar niet leidend is. 'Ondanks dat we ons op show richten, ligt de jaarproductie rond de 11.000 kg melk met 4,20% vet en 3,30% eiwit. Dat is een niveau dat we graag willen behouden.'

Steeds minder ki-interesse

De eigen prestaties, maar zeker ook de internationale koefamilies, zorgden ervoor dat er vorig jaar vijftien koeien gespoeld werden. Dat aantal is in het verleden

hoger geweest, maar door het genootijdperk is de ki-interesse tanende. 'Fokken voor het leveren van een ki-stier is een andere "business"', zo weet Frédéric. Hij kent vanuit zijn werk juist ook die 'andere wereld' heel goed. 'Bij het fokken van een stier gaat het om aantallen. Je moet veel dieren hebben, veel embryo's maken en alleen het dier met de hoogste cijfers is eigenlijk interessant en veel geld waard. Fokken op basis van genomics werkt, daarover geen twijfel. Het heeft alleen wel voor onderscheid gezorgd tussen stieren- en koeienfokkers.' Op het bedrijf Du Louvion lopen de koeien in de zo-

Benjamin Lepoint maakt veel werk van de voorbereidingen voor keuringsdeelnamen

merperiode buiten. Heel serieus grazen is het niet, op stal wordt er flink bijgevoerd in de vorm van mais- en graskuil. Van de 150 hectare leemhoudende grond bestaat 40 hectare uit grasland en 20 hectare uit maisland. Daarnaast worden akkerbouwgewassen als suikerbieten en graan geteeld.

Kaasmakerij als nieuwe tak

Hugues focust zich voornamelijk op de akkerbouw-tak, omdat Benjamin Lepoint, de zoon van Frédéric, zich de laatste jaren steeds meer om de koeien bekommert. Benjamin is fanatiek keuringsdeelnemer en steekt veel tijd in de voorbereidingen van keuringen. Hij heeft grote plannen om op het bedrijf een nieuwe tak te starten: huisverkoop van eigengemaakte kaas. Samen met zijn vriendin volgde hij een cursus kaasmaken. Recent kregen ze goedkeuring van de bank om in een van de oude bedrijfsgebouwen een kaasmakerij en winkel te starten.

'In het eerste jaar is het streven om 300.000 kg melk te verkazen', zo vertelt Frédéric niet zonder trots over de toekomstplannen. 'In deze regio wonen veel consumenten, maar er is nog geen streekwinkel voor echt Franse kaas. Het zou mooi zijn als er uiteindelijk door de kaasmakerij nog een volwaardig inkomen uit het bedrijf gehaald kan worden.'

Het toekomstige werk met de kaasmakerij zal als het aan Frédéric ligt, niet ten koste gaan van keuringsdeelnamen. 'Ons doel is om uiteindelijk met een koe op het hoogste platform te staan van de beste keuring van Europa: het EK.' En zijn blik dwaalt af naar de hoogdrachtige Harlinda. 'Als alles goed gaat, dan hebben wij daar volgend jaar een kandidaat voor.' |

De koeien worden gehuisvest in een potstal

Voor de potstal is jaarlijks een loods vol met stro nodig